

RIIKLIK
BALLETI

OOPERI-JA
TEATER

„ESTONIA“

„Rose-Marie“

O. Harbach'i, O. Hammerstein'i operett 3. vaat. 10. pildis
R. Friml'i ja H. Stothart'i muusika.

Lavastaja: *Paul Mägi*
Muusikajuht: *Vallo Järvi*
Lavakujundus ja kostüümid: *Lembit Rosa*
Tantsud: *Boris Blinoff*
Koorijuht: *Tiiu Targama*
Repetiitor: *Eleonore Heliste*
Dekoratsioonid maalinud: *Albert Vahtramäe ja Frits Matt*
Jumestus ja parukad: *Valdur Tohera*
Kostüümid valmistanud: *Linda Kagovere*

OSALISED:

Rose-Marie La Flamme	{ <i>Milli Rebane</i> <i>Linda Sellistemägi</i>
Jim Kenyon, Stalini preemia laureaat Texase kaevur	{ <i>Georg Ots</i> <i>Ants Aasma</i>
Jeanne, restoranipidaja Põhja-Kanadas	{ <i>Eva Meil</i> <i>Astrid Kelder</i>
„Metsik-Hermann“, Jimi sõber	{ <i>Endel Pärn</i> <i>Paul Mägi</i>
Seersant Malone	{ <i>Alfred Mering</i> <i>Jaan Johanson</i>
Edward Hawley, kullakaevanduste omanik	{ <i>Juhan Jürgo</i> <i>Valter Luts</i>
Wanda, indiaanlanna	{ <i>Sophie Sooäär</i> <i>Inge Pöder</i>
Must Kotkas, indiaanlane, Wanda mees	{ <i>Hugo Malmsten</i> <i>Erich Ülevain</i>
Emile la Flamme, Rose-Marie vend	{ <i>Ants Aasma</i> <i>Johannes Kepp</i>
Ethel Brander	{ <i>Linda Sellistemägi</i> <i>Elga Rips</i>

Klient moeäris	Jaak Koppel
Boy hotellis	Sulev Nõmmik
Liftiboy	Heino Aassalu
1. Mägikütt, indiaanlane	Theo Puks
2. Mägikütt "	Arnold Erbsen
3. Mägikütt	Vello Viisimaa

Mägikütid, kullakaevurid, seiklejad, politseinikud jt.

Tegevuskoht: Põhja-Kanada.

Indiaanlaste tants 10. pildis: solist Herman Palang ja tantsurühm: Ia Eberlein, Aino Ebraus, Eike Joasoo, Astrid Kelder, Ida Kongas, Ekaterina Kuskova, Hilja Liiv, Margarita Monakova, Asta Olo, Elga Rips, Virve Viires, Armin Alla, Garibaldi Kivisalu, Hans Nieländer, Sulev Nõmmik, Ernst Raiste, August Riismann, Kalju Saareke, Ilmar Silla, Johannes Viirg, Erich Ülevain.

1. pilt — Mägiküttide laager mägedes.
2. pilt — Jeanne'i restoran Fond du Lac'is Saskachewari jõe ääres.
3. pilt — Musta Kotka onn.

Vaheaeg.

4. pilt — Hotell, Cootenay Pass'i lähedal.
5. pilt — Järve ääres.
6. pilt — Hotell.

Vaheaeg.

7. pilt — Jeanne'i ja Herman'i moesalong.
8. pilt — Kelder, Riveri tänaval nr. 24.
9. pilt — E. Hawley pulmamajas.

Pildi vageaeg.

10. pilt — Indiaanlaste laager Cootenay Pass'i lähedal.

S A A T E K S .

... eesriie sulgub... kustuvad rambituled ja te sammute kodu poole. Uued muljed uuest etendusest, uued kujud ja episoodid kangastuvad veel kord te silme ees ja tahtmatult paljudelegi teist meenub lisaks kõigele kuuldule-nähtule nii mõnigi tuttav lehekülg Jack London'i novellikogust „Elu seadus“ või ameerika kaasaegse progressiivse kirjaniku Howard Fast'i raamat „Viimne piir“.

Kas ei meenu teile ka tänapäev? Põhja-Kanada — maad, kus valitsevad õiglusetus, rassivaen, värviliste tagakiusamine? Siin ja seal paljastub üha enam nn. „riikliku hoolekande“ silmakirjalikkus ja kuri-tahtlik pealiskaudsus ühelt poolt, teisalt aga indiaanlaste ja muude „värviliste“ kirglik oma orjastajate vihkamine.

Eesriide avanedes te laskute mõneks tunniks Põhja-Kanada karmi looduse ilu, ta rahva heade ja halbade sõprade ning seikluste labürinti. Saskachewani jõe kullarikkad kaldad on meelitanud siia palju seiklejaid, petiseid ja orjakauplejaid. Maa laostatakse, kistakse see ta pärisomanikelt — indiaanlastelt — ja kunagine õitsev Fond du Lac muutub haisvate kaevanduste, viski ja kullasõja tallermaaks. Kuid vähe kullast, vähe orjadest ja maast, valged võrgutavad ka indiaanlaste naisi. Ausameelne indiaanlannast tantsijatar Wanda on üks neist õnnetuist, kes usub algul pimesi rikka valge Edward Hawley poolt kingitud odavate klaashelmeste võlusse. Ta usub „lahkeid“, petliku kullatolmuga kaetud rāpaseid käsi ja meelitavat häält. Ta teeb kõik, mida nõuab Hawley: unustab oma kodu ja oma rahva, määrib oma käed verega ja kõik ainult sellepärast, et ta armastab siiralt ja ausalt seda „head ja armulikku“ valget.

Me süüdistame Wandat tol hetkel, kui ta tõstab noa oma mehe, Musta Kotka vastu, et päästa meest, keda ta siis ekslikult armastab. Kuid veel enam süüdistame Hawley'id. Me taunime neid, kes kasutavad oma võimu ja rikkust selleks, et orjastada rahvaid, tallata porri ausus ja õigus! Nad ei kohku millegistki tagasi, et vaid hankida endale rohkem kulda ja rohkem aardeid, millega katta oma musti rāpaseid käsi.

Kuid samas tunneme uhkust, mõteldes neile, kes elavad ja töötavad inimkonna parema tuleviku huvides. Ja neid inimesi pole vähe.

Tõsi küll, elu ei paiska kõigi teele nii ohtralt huumorit, laulu ja muusikat kui seda on püüdnud meile oma tegelaste kaudu serveerida opereti autorid. Vaevalt on romantika neile igapäevases elus primaarseks teguriks, nagu momendil Rose-Marie'le ja Jim'ile. Vastupidi, neid inimesi tabab tihti suurem ja tõsisem traagika kui seda elab läbi Wanda. Elagem siis kaasa nii Rose-Marie'i, Jim'i, Wanda, Jean-

ne'i, Herman'i kui ka teiste tegelaste muredele ja rõõmudele. Õpime Hawley'i, Emile'i, Malone'i kaudu tundma neid, kellest kirjutab Jack London või Howard Fast, neid, kelle orjastava käe all vaevlevad veel praegugi paljud õnnetud värvilised ja valged töötajad. Mõelgem kõigile neile, kes hetkekski ei unusta võitlemast kõigi olemasolevate vahenditega tõe, õigluse ja aususe eest.

Lavastaja

KODANIKUD!

Pidage meeles, et tulekahju on kergem vältida kui kustutada!

Täitke tuleohutuse määrusi:

Ärge kuumendage üle ega kütke korratuid küttekoldeid.

Ärge jätke järelvalveta küdevaid ahjusid ja sisselülitatud elektrisoojendusriistu.

Ärge minge tikutulega, küünlaga või muu lahtise tulega kuuri, keldrisse, pööningule.

Tulekahju esimeste tundemärkide juures kutsuge viivitamatult välja tuletõrje abi telefonil 01.

Linna töötajad, olge valvsad, kaitske tulekahjude eest Eesti riiki kui ka isiklikku vara.

Eesti NSV Siseministeeriumi Tuletõrje Valitsus.

Hind 50 kop.